

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010469
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3823010469.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 14. februára 2024 konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému A. B.

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom C. D., E. F., prechodne bytom C. D., G. H. XX,
je vinný že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna A. I., nar. X.X.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 7P/41/2019 zo dňa 29.11.2019, právoplatným dňa 12.12.2019, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu výživným v sume 100 eur mesačne, vždy vopred - najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca, k rukám matky J. I., ktorej bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, plneniu tejto povinnosti sa v mieste pobytu v C. D. a v mieste pobytu poškodenej v Handlovej úmyselne vyhýba v dobe od 24.12.2022 do 14.02.2024 s tým, že hoci bol nezamestnaný, nemal vážny záujem o prácu, v predmetnom období nebol vedený ani v evidencii nezamestnaných ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a tým nevyužil možnosť nájdania si riadneho zamestnania prostredníctvom úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, čím by si mohol zlepšiť svoje zárobkové možnosti, nepoberal žiadne dávky a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, teda svojím konaním si sám privodil stav bez hmotného zabezpečenia, v uvedenom období uhradil výživné v sume 1 100 eur, čím zostal oprávnenej J. I. dlžný sumu na nezaplatenom bežnom výživnom vo výške 300 eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/91/2022 zo dňa 03.11.2022, právoplatným dňa 3.1.2023, odsúdený za spáchanie prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 7 mesiacov, výkon ktorého sa mu podmienene odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

tým spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a za to sa

odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, ktoré podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý predvolanie prevzal dňa 01.02.2024, avšak na hlavné pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil; na návrh prokurátora prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania na čísle listu 10 - 18. Vypočul svedkyňu J. I., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil listinné dôkazy číslo listu 24, 25, 37 - 45, správy číslo listu 46, 55 - 57, 68, register trestov číslo listu 70 - 73, prílohy z prílohovej obálky číslo listu 82, 97, trestný rozkaz číslo listu 83, listinný dôkaz číslo listu 96, pripojený spis Okresného súdu Prievidza č. 2T 91/2022.

Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 22.05.2023 okrem iného uviedol, že nie je pravdou, že sa dopustil skutku ako je to napísané v uznesení o vznesení obvinenia. Vždy platí cez účet kamarátky K. B., peniaze pre syna A. I., ktoré stále posiela posledný deň v mesiaci. Niekedy sa mohlo stať, že peniaze odišli až prvého dňa v mesiaci. Do dnešného dňa má uhradené celé výživné, ale nemá doklady o tom, že uhradil výživné. Nerozumie prečo J. I. stále podáva na neho trestné oznámenia, nepovie, ak by meškal dlhodobo a veľa peňazí, tak áno, nech podáva trestné oznámenia. Je si vedomý, že bol rozsudkom Okresného súdu v Handlovej odsúdený a dostal podmienku v decembri 2022. Teraz chce zaplatiť dňa 28.05.2023 výživné na syna A. I.. Čo sa týka jeho zárobkov, zarobí si priemerne na brigádach do 250 eur mesačne, z toho musí vyžiť a ešte aj platiť výživné. V decembri 2022 zarobil asi do 250 eur, od januára 2023 do apríla 2023 zarobil do 250 eur mesačne. Mal ísť na úrad práce, ale sa nezahlásil, bola to jeho chyba, najbližšie obdobie sa pôjde hlásiť. Žije z tých 250 eur, prispieva na ubytovanie 120 eur za podnájom a pomáha mu kamarátka K. B., či so stravou a so všetkým, ak mu chýbajú peniaze. Žije ale sám, teraz nemá priateľku, ani družku. Auto nemá, nemá ani vodičský preukaz. Tiež nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, chcel by sa zamestnať, ale nakoľko nemá ukončenú žiadnu učňovku, je to ťažké, brigády si zháňa na stavbách. Viac nemá čo povedať, stojí si za tým, že zaplatil všetko výživné do dnešného dňa a naposledy zaplatil dňa 28.04.2023, ak bude mať k tomu podklady donesie ich na políciu alebo ich pošle na políciu do Prievidze.

Svedkyňa J. I. okrem iného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný od decembra 2022 platil iba bežné výživné, stále ho musela vyzývať, aby výživné platil. V prípade, že by to nebola robila, možno by nemal uhradené ani bežné výživné. Obžalovaný nezaplatil výživné vo februári 2023, v máji 2023 a v januári 2024. Dlh na výživnom je teda 300 eur. Z dôvodu, že obžalovaný neplnil výživné syn netrpel núdzou, dokázala sa o neho postarať. Má vedomosť, že obžalovaný pracuje u podnikateľa načierno, robí stavebné práce. Formálne nie je zamestnaný. Podľa jej vedomostí mesačný zárobok na stavbách je 800 - 900 eur. Podľa jej názoru mesačné výživné 100 eur je minimum, syn navyše trpí syndrómom ADHD. Do spisu zakladá do prílohovej obálky na čísle listu 97 výpisy z účtu a tiež prehľad platenia výživného obžalovaným. Niekedy od mája 2023 poberá náhradné výživné.

Na čísle listu 24, 25 sa nachádzajú listinné dôkazy predložené obžalovaným. Z uvedených listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný dňa 31.01.2023 uhradil na účet poškodenej, cez internet banking, výživné 100 eur a rovnakým spôsobom uhradil dňa 30.03.2023 poškodenej výživné 100 eur.

Na čísle listu 28, 29 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 7P/41/2019 zo dňa 29.11.2019, právoplatný dňa 12.12.2019 na základe ktorého bol obžalovaný zaviazaný platiť poškodenej na maloletého A. I. výživné 100 eur mesačne najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza č. 2T 91/2022 a z trestného rozkazu na čísle listu 44 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 2T 91/2022 zo dňa 03.11.2022, právoplatným dňa 03.01.2023 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona trestu a bol mu uložený odňatia slobody 7 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Skúšobná doba začala plynúť dňa 03.01.2023 a uplynie dňa 04.07.2024. Uvedeným trestným rozkazom bol odsúdený za neplatenie výživného od apríla 2021 do vydania trestného rozkazu na výživu svojho syna A. I. poškodenej J. I..

Zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok na čísle listu 55, 56 vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, dňa 05.11.2018 bol vyradený pre nespoluprácu s úradom, nedodrжал povinnosť doručiť úradu v určenom termíne dohodu o pracovnej činnosti. V ponuke úradu práce boli od decembra 2022 voľné pracovné miesta, vhodné pre uchádzačov o zamestnanie so stredným odborným vzdelaním, aj pre uchádzačov so základným vzdelaním o ktoré sa mohol uchádzať.

V prílohovej obálke na čísle listu 97 sa nachádzajú výpisy z účtov, ktoré preukazujú platenie výživného obžalovaným. Z týchto výpisov z účtov a z prehľadu platenia výživného obžalovaným (číslo listu 96) vyplýva, že v žalovanom období od 24.12.2022 do 14.02.2024 obžalovaný zaplatil poškodenej celkom výživné vo výške 1.100 eur a nezaplatil výživné v mesiacoch február 2023, máj 2023 a január 2024, čím zostal dlhovať za žalované obdobie výživné vo výške 300 eur.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Trestná činnosť obžalovaného, ktorý sa priznal čiastočne k spáchaniu trestnej činnosti vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní; je preukázaná výpoveďou poškodenej J. I. na hlavnom pojednávaní a aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a ktoré boli oboznámené v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní. Je možné konštatovať, že tieto dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivito, ale aj navzájom vo svojom súhrne obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú. Dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný v období od 24.12.2022 do 14.02.2024 namiesto 1.400 eur výživného (14 mesiacov po 100 eur), uhradil poškodenej na výživnom len sumu 1.100 eur a zostal tak dlhovať na výživnom poškodenej 300 eur. Zavinenie obžalovaného spočíva v tom, že tento v žalovanom období, hoci bol nezamestnaný, nemal vážny záujem o prácu, v uvedenom období nebol vedený v evidencii nezamestnaných ako uchádzač o zamestnanie a nevyužil teda možnosť nájsť si riadne zamestnanie prostredníctvom úradu práce, a to aj napriek skutočnosti, že podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Kežmarok, v prípade, že by bol obžalovaný evidovaný ako nezamestnaný, mali možnosť tomuto poskytnúť zamestnanie. Obžalovaný taktiež nevyužil možnosť podnikateľskej činnosti. Urobil tak aj napriek skutočnosti, že už bol za rovnakú trestnú činnosť odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 2T 91/2022, kde taktiež v období od apríla 2021 do 03.11.2022 neprejavoval vážny záujem o prácu, bol nezamestnaný a nebol vedený v evidencii nezamestnaných ako uchádzač o zamestnanie a nevykonával ani žiadnu podnikateľskú činnosť. Vzhľadom na to, si musel byť vedomý dôsledkov, musel si byť vedomý, že v prípade opätovného pokračovania v páchaní trestnej činnosti rovnakým spôsobom mu hrozí opätovné odsúdenie a navyše skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza č. 2T 91/2022. Vzhľadom na konštatované skutočnosti vykonané dôkazy, súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný, ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 8 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený vyššie konštatovaným trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 2T 91/2022 zo dňa 03.11.2022, právoplatným dňa 03.01.2023. V období od 08.08.2020 do 09.05.2023 bol postihnutý v jednom prípade za priestupok blokovou pokutou.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd zistil v prípade obžalovaného existenciu jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona (ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest vo výmere 28 mesiacov, pričom pre výkon trestu tohto zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. S prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona bola totiž upravená základná trestná sadzba pri § 207 ods. 3 Trestného zákona - 1 rok odňatia slobody až 5 rokov odňatia slobody - na trestnú sadzbu 28 mesiacov odňatia slobody až 5 rokov odňatia slobody. Keďže obžalovaný sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza č. 2T 91/2022 neprichádzalo do úvahy, podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, uloženie iného druhu trestu, ako trestu nepodmienečného. Preto súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov. Keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku, obžalovaný nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť, pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.